

Crítica de les polítiques d'habitatge de l'esquerra gestionaria catalana

Registre Únic de Sol·licitants d'Habitatge Protegit de Barcelona

NO GARANTEIX EL DRET A L'HABITATGE

El Registre Únic de Sol·licitants és una reivindicació històrica que està acabant malmesa per la burocràcia que vol mal repartir el que no hi ha: pisos protegits. El Pacte Nacional de l'Habitatge i la pomposa Llei del Dret a l'Habitatge neixen quan el mal ja està fet (no queda espai a la ciutat) i aquells que l'han fet (bancs, promotors i immobiliàries) estan en les millors condicions per mantenir els seus privilegis en mig de la crisi econòmica i laboral a la ciutat.

L'onada de ciment i totxo de la bombolla immobiliària i els PERI's s'ha empassat la major part d'espais lliures que quedaven a la ciutat amb el beneplàcit de l'Ajuntament que cobrava plusvàlues fabuloses en cada operació per a mantenir raquítics serveis socials que la crisi ha desbordat a la primera. Les crítiques de la FAVB i les entitats socials en aquest model han estat sempre encertades.

Som el segon país d'Europa en despesa pública en habitatge que es regala als constructors i banca a través de les desgravacions per IRPF (1). És més, les entitats de crèdit espanyoles s'estan convertint en les principals immobiliàries del país (1+) gràcies a una Llei Hipotecària més salvatge que la dels EE.UU. Però, vet aquí, que cap administració té estadístiques fiables de quants pisos buits existeixen a la ciutat (2). Però tampoc hi ha voluntat política de ficar mà en aquest desgavell. Sense aquests habitatges, en mans dels de sempre, el Registre Únic no pot oferir més que vagues promeses de futur als ciutadans necessitats que fan una cua ben ordenada.

138.000, el 20% del habitatges de Barcelona no són primera residència

Més habitatges per a omplir de contingut el Registro Único

La última estadística fiable sobre habitatge del 2005 parlava de 1,6 milions de barcelonins reunits en 637.000 llars (3) que optaven a 775.039 habitatges a la ciutat, d'on es deduïa que hi havia més de 138.039 pisos que no eren primera residència -veure xifres(4)-. L'Ajuntament insisteix que els pisos buits són menys: la seva última estimació és 19.000 molt lluny dels més de 138.000 habitatges que no són primera residència.

Llavors les xifres no quadren. Si l'estimació de pisos buits és tant baixa s'aproparia a la de demandants per la qual cosa la bombolla immobiliària no hauria petat. Dit d'una altra manera, quins són els propietaris i quin ús tenen els 119.000 pisos sobrants que no són ni primera residència ni estan buits a la ciutat com l'Alcalde???

Segurament una bona penalització fiscal i una actualització estadística (la última data del 2001) farien aflorar una quantitat superior als 19.000 pisos buits que l'alcaldia assegura. Requirar els habitatges que les entitats financeres han obtingut de la crisi que elles mateixes han generat seria una bona manera de començar a tenir pisos disponibles per a les creixents necessitats socials que la crisi genera.

Salvem els últims espais lliures de la ciutat

Més habitatges sense privatitzar el sòl

La major part de les entitats veïnals estan a la grenya amb l'Ajuntament sobre la propietat del sòl i el caràcter públic dels equipaments i habitatges en els últims espais lliures que queden a la planúria del Barcelonès. Passa a la Sagrera, a la Model, a Nou Barris, a les Casernes de Sant Andreu, Hotel del Palau de la Música...

Als barris del centre de la ciutat és impossible generar nous espais si no és reconvertint els existents a finalitats públiques. Són barris on hi ha una gran manca d'habitatge i d'equipaments públics escolars, esportius, gent gran, etc ... Lluny d'això aquests espais s'han abandonat a una veritable explosió constructora d'hotels, milions de metres quadrats d'oficines infrautilitzades o buides, centenars de milers de negocis de restauració o oci, tot esperant que el somni de la "gran botiga del món" esdevingui etern.

L'Ajuntament de Barcelona, governat per una coalició variable entre PSC+IC-EUIA i ERC, ha estat capdavanter en la cultura de la propietat i la privatització. En la mesura que es desfeia de l'esfera pública, l'espai es convertia en una plataforma de negocis privada que envaïa i espoliava amb connivència política. Així durant anys els espais lliures han estat arrasats pels bulldozers dels PERI's darrera els quals entraven una legió d'empreses constructores, immobiliàries (N&N, Sacyr, etc) i finalment els agents bancaris tancaven el cercle hipotecari o creïa qualsevol infraestructura del sector terciari que han fet de Barcelona un "parc temàtic" gratuït per al

“lobby” hotelier.

El resultat ha estat un país dependent del monocultiu del totxo, sol, automòbil i infraestructures. Aquest “lobby” de la banca, constructores, taxadores i rendistes espanyols, catalans i barcelonins s'ha capitalitzat i internacionalitzat, ben cuidat per tots els governs, gràcies a l'esclavatge hipotecari i la Ley de Arrendamientos Urbanos (LAU). Fan un capitalisme caciquil i més salvatge que l'americà doncs aquí els banquers poden perseguir als hipotecats deutors fins a la tomba. Això ha permès que 10 famílies i 20 empresaris (enriquits ja en el franquisme gràcies al totxo) tenien a finals del 2006 el 20% del capital del IBEX35. Així aquests ciutadans representant el 0,0035% de la població controlaven el 80% del PIB de l'estat espanyol amb el seu poder.

El Registre Únic solament garantirà el dret a l'habitatge si el sòl que ens queda manté o assoleix caràcter públic, fora de les mans d'aquesta gent i els seus sagrats mercats. I serà possible si les promocions només són de lloguer públic i en tot cas amb dret a superfície. Les Administracions no poden desempallegar-se per més temps de les seves obligacions en crear i mantenir un Parc Públic de Lloguer protegit. No demanem el cel, demanem el que hi ha als països europeus amb més cohesió social.

Viena 48% de lloguer social. Barcelona el 0'73%.

Durant el període del 2002-07, els sis anys durs de la bombolla immobiliària, a la ciutat s'han construït 24182 habitatges. D'aquests, 5251 eren pisos protegits que es van vendre i solament 3321 van sortir al mercat de lloguer protegit a través d'operadors “privats”.

A Barcelona en sis anys solament aquests 3321 pisos han estat “un miratge” del que seria un Parc Públic de Lloguer (5). Miratge perquè estan fets en sòl privatitzat, en edificis privats i se'ls aplica la LAU amb totes les conseqüències per als llogaters. Miratge perquè és difícil destriar-los dels realotjaments dels PERI's, els habitatges dotacionals de joves (10HJ) i el dedicat a gent gran. Finalment una petita fracció ha acabat en el règim de lloguer adreçat a qualsevol col·lectiu. Tot i la propaganda oficial sobre habitatge les dades no admeten dubtes. L'Estat espanyol, Catalunya, Barcelona i cada barri de la ciutat estan a la cua europea en HABITATGE SOCIAL de titularitat pública. Després de cinc de Tripartit i 35 anys de Casa Gran d'esquerres el lloguer social assoleix una xifra ínfima del 1%, lluny de la mitja europea entre el 20-30% (6). Hi ha Districtes sense cap pis de lloguer social.

Barcelona necessita una moratòria constructora consensuada amb el teixit social dels barris. Barcelona pot arribar al 10% de lloguer protegit amb voluntat política. L'Ajuntament hauria de requisar els pisos buits de la Banca i immobiliàries. Incrementar espectacularment l'IBI d'aquest lobby. Construir pisos de lloguer protegit exclusivament on hi hagi acord amb el teixit veïnal. Lloguers al 20% de la renda de la unitat familiar.

Un parc de lloguer social, “europeu”, gestionat pel Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona. Transformem el PMHB

El Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona es defineix com el principal administrador del parc públic d'habitatges de la ciutat (7). Administra amb la finalitat de promoure habitatges de preu assequible per atendre les diferents necessitats socials de Barcelona, especialment la gent o famílies amb rendes més baixes. Segons l'Ajuntament rendes baixes són 2,5 vegades l'IPREM(1318 euros/mes). Avui a Barcelona més del 30% de les unitats familiars no arriba a aquesta xifra. Tot i que en la darrera dècada s'han agreujat les diferències socials, el PMHB no ha incrementat el seu parc que assoleix el 0'7% del total d'habitatges de la ciutat, lluny, molt lluny de les ciutats europees que estan entre 21 i el 48%. ([més dades sobre PMHB i el seu parc d'habitatges](#))

No es pot parlar de polítiques d'habitatge ni fer grans discursos quan estem a anys llum de polítiques de cohesió social europees. Cal revertir anys de connivència entre les polítiques públiques d'habitatge i els poders econòmics. Un exemple ha estat el districte de Nou Barris on l'enorme quantitat de sòl mobilitzat a la protecció oficial de compra ha permès solament preus per sota de la mitjana de la ciutat. Dubtós èxit de l'Ajuntament doncs per contrapartida el barri ha perdut molt sòl que el moviment veïnal exigia per equipaments..

No hi ha manca d'habitatge. És la propietat privada de les grans immobiliàries i el capital financer que xoca contra els drets de les persones. Quan la propietat trepitja els drets humans cal posar-hi fre. Ara toca!! *Un bon pas seria requisar els seus habitatges per a lloguer social i sota l'administració del Patronat (PMHB). La segona seria una moratòria, sense dret a compensació de les execucions bancàries i desnonaments per causa de la crisi. La tercera, aplicar la seva medicina de mercat a les sobrevaloracions immobiliàries de la banca reduint el valor*

de les hipoteques. La quarta aplicar a les persones el dret a l'habitatge social universal com diuen els tractats internacionals. Cal ajudar als ciutadans tant com s'ajuda als banquers.

Paranys i restriccions per repartir el que no hi ha.

Registre Únic: un nou obstacle al dret ciutadà a l'habitatge.

El sr. Sarkosi i la dreta francesa es van veure obligats a aprovar una llei que obligava a les Administracions en un plaç de temps proveir un habitatge sota la demanda d'un ciutadà. A Barcelona l'Ajuntament ens dóna el dret de presentar paperassa per a posar ordre al repartiment de les escorrialles de l'habitatge social. I el repartiment no es fa en base a criteris objectius de necessitat, que hi ha i molts, sinó per loteria.

Un dels pocs objectius positius del Registre Únic (8) serà escurçar els terminis de lliurament dels habitatges. L'altra objectiu més discutible del Registre és convertir-se en una eina per conèixer la demanda real d'habitatge oficial. Però aquesta està totalment distorsionada per la cultura de la propietat injectada des de fa 50 anys i la desprotecció total del llogater gràcies a la LAU. No es tracta d'un tarannà dels ciutadans de Barcelona que s'hagi passat del 70 al 20% d'habitatges de lloguer actual. Ha estat un treball de formiga de l'Administració local i del capital privat (les grans famílies de la ciutat) envers la cultura Reaganiana de la societat dels propietaris que té molt a veure amb la crisi actual.

El Patronat de l'Habitatge té un miserable 1% d'habitatge social però necessitaria entre un 25-30% del parc d'habitatges de Barcelona si volgués cobrir el seu objectiu d'arribar a la població pobre (2,5 IPREM). Per tant l'obligació de la Casa Gran tindria molt a veure amb polítiques de redistribució de la riquesa i poc a veure amb polítiques de "mercat".

El cert és que la primera presentació de dades del Registre Únic d'habitatge de la ciutat ofereix 10800 inscripcions positives d'unitats de convivència (9), en quatre mesos, molt lluny dels 90.000 inscrits a inicis del 2008. On és la resta de gent que necessitava habitatge es pregunta tothom???

Paranys del Registre:

- les 10.802 inscripcions no responen a persones sinó a unitats de convivència. De manera que aquesta xifra amaga més gent, segurament la doblarà. O sigui, que una persona té la mateixa probabilitat que li toqui la butlleta de la sort que dos que han decidit crear una unitat de convivència. En tot el Reglament del Registre Únic no hi ha cap línia que permeti diferenciar la classe de pisos segons les unitats de convivència. Bé si existís, el Reglament entraria en una dubtosa legalitat sobre superfície habitable per persona.
- Cap de les persones inscrites pot posseir un habitatge de propietat. Però com l'àmbit d'actuació del Registre és molt curt geogràficament ningú pot garantir-lo doncs no existeix voluntat de les Administracions de posar ordre en el desgavell immobiliari al conjunt de l'Estat espanyol on 8 milions d'habitatges no són primera residència.
- El 80% de les demandes al nou Registre són per a lloguer en les seves diferents modalitats. Més de 7000 sol·licituds han anat en aquesta figura d'habitatge. Si del 2002 al 2007 en els set anys del boom constructor, es van construir poc més de 3000 habitatges socials espereu-vos al 2020 per a que puguin cobrir la demanda.
- La inscripció és per tres anys. Després cal renovar-la. Cal acceptar el pis que et toca sinó et foten fora a la segona. Però no està clar que passa si el pis que et toca per loteria és més gran o petit del que vols? o si la unitat de convivència necessita més metres? Sembla que la renúncia en aquest cas no computa.
- Les oficines d'habitatge han estat privatitzades. Les persones que atenen al ciutadà són d'una empresa de telemarqueting adjudicatària del servei. O sigui, Qualytel Teleservices -multinacional Bertelsmann (10)-, treu beneficis dels diners públics usant a treballadors a 800 euros/mes de sou, tal com denuncia el Comitè d'Empresa de l'Ajuntament de Barcelona.
- Tot i les declaracions dels responsables d'habitatge de l'Ajuntament, l'habitatge protegit de compra encara és una opció i el promotor és l'encarregat d'adjudicar el pis. A diferència d'abans ara caldrà estar registrat. D'aquesta manera es volen resoldre les picaresques que han envoltat les vendes dels pisos protegits però per contra hi ha una regressió en el sentit que a partir de 15 anys ja es podran despendre de l'habitatge i generar plusvàlues a costa dels impostos de tots i de la teva sort.

Restriccions del Registre:

- Tothom pot apuntar-se, però sinó pots demostrar ingressos (nòmina o pensió) no participaràs en cap sorteig. O sigui si estàs en exclusió social et tocarà bregar amb Serveis socials per obtenir un sostre.
- Si et toca pis en el període d'inscripció de 3 anys caldrà tornar a demostrar que aconpleixes els requisits. Si cal tornar a demostrar que aconpleixes el requisits llavors per a què tant enrenou amb el nou Registre ??? Ja valia el que teníem!!
- Una persona que vol un pis de lloguer protegit pot guanyar fins 2'5 vegades l'IPREM 23000 €/any. Però si són dos o més tenen dos desavantatges: es sumen el que guanyen fins un màxim de 24.000 i la diferència és solament mil euros més sobre una persona. L'altra desavantatge: dos persones tenen la mateixa probabilitat que una per a que els toqui la loteria.

Saltar-se alguns paranys i restriccions és relativament senzill. La picaresca ho aconseguirà. Cal que hi hagi molt a repartir i la picaresca ja no farà falta.

Habitatge Socials Destinats a Emergències Socials

El Consorci de l'Habitatge de Barcelona (Ajuntament i Generalitat) i el Reglament del Registre Únic [\(11\)](#) considera emergències socials aquelles que per a qualsevol serien situacions límit intolerables per a un ciutadà de l'autoanomenat primer món. Aquests casos, com no poden pagar un habitatge, no entren en els càlculs del Registre Únic. És indignant que per a la Casa Gran (PSC+ICV-EUiA) no són "emergència social" aquests casos (Article 38):

- *els desnonaments per "precari"*, suposem que es refereix a habitatge precari. L'habitatge precari sol ser per manca de conservació i acostumen anar acompanyats de mobbing de la gent gran. La FAVB i moltes entitats veïnals fa anys que lluiten contra això i cada cop que es produeix un cas a més cal una batalla amb els serveis socials per aconseguir un habitatge per aquests casos que "no són d'emergència social".
- *La pèrdua d'habitatge per PERI*, sol anar acompanyada de la compra de pis. HI ha molts casos de gent amb pocs recursos obligades a fer front a una hipoteca (12).
- *L'impagament d'hipoteques*. Hi ha Ajuntaments que es plantegen augmentar el parc públic d'habitatges comprant a preu de taxació habitatges de famílies moroses que després es queden de lloguer al seu pis. A la nostra ciutat ni es contempla quan tothom sap l'abús d'hipoteques subprime sense control que han endossat les entitats bancàries els anys de boom immobiliari. Si les entitats financeres estan essent ajudades perquè no les famílies i la ciutadania?
- *L'Ajuntament immers en la lògica mercantilista no contempla molts casos que haurien de ser d'emergència*: els habitatges petits amb famílies rellogades per habitacions, els joves que viuen eternament amb els pares, els separats que tornen a casa dels pares, etc

L'última Assemblea Anual de la FAVB va aprovar una resolució que precisament demanava als poders públics la intervenció en tots aquests casos que el Reglament no contempla, donada la urgència de la crisi econòmica. Per tant el concepte que el moviment veïnal té d'emergència social no és el mateix que el de l'equip de govern de l'Ajuntament. El seu és de caritat i adreçat a esmolar les arestes socials més punyents del model neoliberal que han implementat en 35 anys. Per als moviments socials barcelonins, emergència social, són polítiques redistributives i de cohesió social adreçades a la majoria de la població de la ciutat que fins en temps de bonança ha perdut ingressos convertint-se una majoria de barcelonins en mileuristes o menys que això .

El col·lectiu d'emergència social de l'Ajuntament haurà d'esperar ben poc del Fons d'Habitatge de Lloguer social, aquest Parc gestionat pel PMHB està ocupat i pràcticament no ha crescut aquests darrers anys de bonança. A més ara les prioritats polítiques van a la banca que té dificultats.

Propostes populars envers l'habitatge i el Registre...

- El Registre Únic de Sol·licitants hauria de treballar sobre la base del dret al lloguer social universal. Això vol dir que qualsevol ciutadà hauria de tenir dret a un habitatge públic independentment dels seus ingressos. Si paga

impostos té drets.

- Cal defugir del sistema de sorteig. Genera més greuges comparatius que un sistema de punts segons necessitats. Els punts haurien de estar consensuats amb les organitzacions veïnals en tant el Registre només pot repartir les escriptorials de l'habitatge públic.
- Tots els ciutadans sense sostre i en situació d'exclusió social haurien de tenir preferència seguint les recomanacions i barems dels serveis socials dels Ajuntaments.
- El Registre Únic de Sol·licitants hauria de estar obert a la inscripció exclusivament personal i no com a unitat de convivència per a donar les mateixes oportunitats a cada ciutadà. O en cas contrari, l'adjudicació hauria de ser per trams de tipologies de unitats de convivència i característiques dels habitatges.
- Els requisits haurien de ser exclusivament el empadronament i no posseir cap habitatge de propietat en el territori de l'Estat.
- Per a omplir de contingut el Registre cal requisar els pisos buits de les entitats financeres i immobiliàries. Cal incrementar els impostos als pisos buits que tenen un fi especulatiu.
- Moratòria d'execucions hipotecàries i desnonaments.
- Dret a la dació de pagament, és a dir, si un banc executa la hipoteca, el deute queda liquidat en quedar-se l'habitatge.
- Dret a la compra i tanteig de l'Administració dels pisos en situació d'impagament hipotecari. El pis passaria al parc públic i els seus inquilins en situació de llogaters.
- El Patronat hauria de sumar al seu parc d'habitatges els obtinguts per les execucions hipotecàries, els buits sense utilitat i de nova construcció.
- Cal lligar el lloguer a la renda familiar sense que superi mai el 20% de la renda.

Salva TORRES

membre Junta Avv PORTA-9Barris (Barna), Assemblea Lloguer Social "[500x20](#)" 9Barris i [Prouespeculació](#)

30-agost 2009

NOTES

(1) A l'exercici fiscal del 2008 els 7.500 milions de euros que va costar la desgravació per habitatge al IRPF a l'Estat espanyol es podrien haver posat a disposició dels ciutadans amb menys recursos fins a 90.000 habitatges de lloguer públic de 70 m2. [< TORNAR al text >](#)

(1+) [La banca española asumirá más de 150.000 millones](#) en inmuebles. [< TORNAR al text >](#)

(2) Les [xifres d'Habitatge](#) publicades pel Patronat només estan construïdes en la lògica de mercat.. [< TORNAR al text >](#)

(3) **LLAR=** persona o persones que formen una unitat familiar o de convivència. Pot ser 1, 2 3 o més persones. [< TORNAR a text >](#)

(4) **DADES creuades sobre població, llars i habitatge** [< TORNAR al text >](#)

[BIBLIOTECA de PROUESPECULACIÓ](#)

DADES POBLACIÓ+LLARS+HABITATGES a ESTAT ESPANYOL+BARCELONA+NOU BARRIS									
ESTAT ESPANYOL									
HABITANTS		LLARS		HABITATGES		Habitatges NO SON 1a. Residència			
2005		+		26.000.000	5.700.000				
2003			15.000.000	21.000.000	€		3.000.000	2a residència	
1995									
CIUTAT DE BARCELONA									
HABITANTS		LLARS		HABITATGES		Habitatges NO SON 1a. Residència			
5.110			645.752	+51.752	782.110	+112.110	136.358	17.434	631.952
13.075	- 300.000		637.000		775.039		138.039	17.810	596.229
13.884			594.000		757.928		163.928	21.628	534.300
10.000			577.000		670.000		93.000	13.805	537.195
10.000					673.506		79.276	11,8	
NOU BARRIS									
HABITANTS		LLARS		HABITATGES		Habitatges NO SON 1a. Residència			
1.982	extrangers - 23.000		65.774	+ 3000	75.625	+ 8000	9.851	13.026	115.769
5.000	21000		65.000		75.039		10.039	13,378	376.551

Informació extreta del web de l'Ajuntament: <http://www.bcn.cat/estadistica/catala/index.htm>

(5) **DADES DE CONSTRUCCIÓ D'HABITATGES A BARCELONA CIUTAT 2001-2008** [< TORNAR al text >](#)

[BIBLIOTECA de PROUESPECULACIÓ](#)

DADES DE CONSTRUCCIÓ D'HABITATGES A BARCELONA CIUTAT + DISTRICTES 2001-2008 (total+protegit+lloguer protegit)											
BARCELONA	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2002-07	Fins 2007	Fins 2008
	barna	barna	barna	barna	barna	barna	barna	barna	barna	barna	barna
PIS acabat	757.928	4908	4011	4601	3.591	3675	3396	4.404	24182	782.110	786.514
PIS protegit		1328	845	1806	855	898	925	1915	8572		8.572
Lloguer Protegit		85	181	1050	451	390	294	870	3321		3.321
NOU BARRIS	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris	9Barris
PIS acabat	73.295	621	379	366	654	101	209	428	2330	75.625	76.053
PIS protegit		622	83	327	327	231	201	211	2002		2.002
Lloguer Protegit		0	0	186	254	0	50	99	589		589
EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE	EIXAMPLE
Lloguer Protegit			15	23			51		89		89

Dades extretes i creuades des de [xifres d'Habitatge](#) del Patronat Municipal d'Habitatge.

(6) **EL MERCAT DE LLOGUER A EUROPA, ESTAT ESPANYOL i BARCELONA.**

[< TORNAR al text >](#)

PARC D'HABITATGES DE LLOGUER (% sobre total)	LLOGUER TOTAL	LLOGUER SOCIAL PMHB	LLOGUER PRIVAT	LLOGUER SOCIAL
AUSTRIA	77,00%	48,00%	29,00%	7,00%
ALEMANYA (2001)	57,00%	26,00%	26,00%	
HOLANDA (2001)	52,00%	35,00%	35,00%	
FRANÇA (2001)	46,00%	17,00%	17,00%	5,20%
SUECIA (2001)	38,00%	22,00%	22,00%	
REGNE UNIT (2001)	31,00%	21,00%	21,00%	
ESPANYA (2001)	14,00%	2,00%	2,00%	
BARCELONA (2001)	28'5%	*1'05%	27,00%	
NOU BARRIS (2007)		*2'22%		
EIXAMPLE (2007)		*0'76%		

les dades a [BIBLIOTECA de PROUESPECULACIÓ](#)

* el % és la suma dels pisos de lloguer entre PMHB i operadors privats amb edificis a 25 i 30 anys de lloguer. L'estrictament del PMHB és inapreciable, el

0'73% a Barcelona.

Les dades bàsiques del lloguer social a la ciutat i exemples en Districtes.

PROMOCIÓ HABITATGE LLOGUER PROTEGIT entre OPERADORS PRIVATS+PMHB	PMHB	Lloguer protegit privat	SUMA	LLOGUER
				PROTEGIT 2007
				SOBRE TOTAL
				PARC
				HABITATGES
BARCELONA*	5.496	3321	8817	1,05
NOU BARRIS*	1.191	589	1780	2,22
EIXAMPLE*	260	89	349	0,26
LES CORTS*	243	183	426	0,76

(7) Patronat Municipal Habitatge de Barcelona: <http://www.pmhb.org/document.asp?id=1>

(8) Registre Únic de Sol·licitants d'Habitatge Protegit de Barcelona. [WEB](#) [< TORNAR al text >](#)

(9) **Unitat de convivència= Constituiran unitat de convivència els grups de persones físiques que acreditin que conviuen efectivament en un mateix domicili o que es comprometin a fer-ho en un termini que no ha de superar els quatre mesos des del lliurament de l'habitatge, amb independència de si tenen relació de parentiu entre elles o no.** Pot ser una unitat de fet econòmica: poder pagar el lloguer o la hipoteca. O be pot incloure més d'una unitat familiar dins el mateix habitatge. Alguns anomenen rellogats, pisos pastera, etc [< TORNAR al text >](#)

(10) Bertelsmann a través de Arvato AG adquireix Qualytel Teleservices. Bertelsmann es la primera editorial mundial. Posee la Fundación Bertelsmann Media Systems, gran "Think Tank" neoliberal germano, poco proclive a los aires bolivarianos en Latinoamérica. [< TORNAR al text >](#)

(11) Reglament del Registre Únic de Sol·licitants: [arxiu pdf](#) [< TORNAR al text >](#)

(12) Si voleu conèixer un d'aquests casos paradigmàtics [consulteu AQUÍ](#) [< TORNAR al text >](#)